

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/153/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244982
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120244982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne SetCar sk, a.s., so sídlom Priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpenej JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom v E., P. X, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom T. - J. E. F. X/A, o zaplatenie 510,72 Eur, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 24C/24/2020-57 zo dňa 11.08.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal žalovanú uhradiť žalobkyni sumu 510,72 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 4 ods. 2 Zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s ust. § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu škody voči poisťovni v plnej výške, teda vo výške celkových nákladov prenájmu motorového vozidla v sume 1.005,72 Eur, pričom žalovaná poskytla poistné plnenie len vo výške 495,00 Eur. Poukázal na to, že žalovaná dĺžku nájmu ani výšku denného nájomného v priebehu konania nenamietala napriek tomu, že poistné plnenie poskytla právnenému predchodcovi žalobkyne len čiastočne. Takéto čiastočné poskytnutie navyše žiadnym spôsobom neodôvodnila, a to ani v priebehu konania ani v oznámení o poistnom plnení. Pokiaľ žalovaná ďalej namietala platnosť postúpenia uvedenej pohľadávky z právneho predchodcu žalobkyne, na túto námietku súd neprihliadol, keďže právnenému predchodcovi vznikla škoda okamihom vzniku jeho záväzku proti žalobcovi na zaplatenie nájomného, a preto mohol takúto pohľadávku riadne postúpiť (keďže v čase postúpenia už existovala).

3. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že prvoinštančný súd vyslovil síce právne závery, ale nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Napadnuté rozhodnutie je podľa jej názoru výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí aj samotnou

nepreskúmateľnosťou. Zo súdom zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobkyni záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobkyne a nemohol teda platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobkyňu, keďže poškodený pred jej cesiou pohľadávku neuhradil.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobkyňu. Právne posúdenie a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v otázke namietanej aktívnej legitimácie považoval za riadne, zrozumiteľné a správne.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd vychádzal, ako vec právne posúdil i akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť dokazovanie iným spôsobom, než ho hodnotil súd prvej inštancie.

9. Pokiaľ žalovaná v priebehu celého konania namietala aktívnu legitimáciu žalobkyne spochybňujúcu zmluvu o postúpení pohľadávky, tu je potrebné zdôrazniť, že táto otázka bola riešená odvolacím súdom v mnohých veciach (rozsudky vo veciach 9Co/86/2019, 10Co/316/2018, 6Co/148/2019), na ktoré nakoniec správne poukázala i žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu a kde už bolo jednoznačne konštatované, že nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody tak formalisticky, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokiaľ nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu. Neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom, a preto ani na túto námietku zo strany žalovanej odvolací súd neprihliadol.

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).